

5. Скібіцька Л. І., Скібіцький О. М. Менеджмент. Навчальний посібник. / Л. І. Скібіцька, О. М. Скібіцький. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 416 с.
6. Прищак М. Д., Лесько О. Й. Психологія управління в організації. [Електронний ресурс] / М. Д. Прищак, О. Й. Лесько. Режим доступу: http://posibnyky.vntu.edu.ua/ps_v_org/121.html
7. Мазяр О. В., Кириченко В. В. Психологія праці: модульний курс: навчальний посібник / О. В. Мазяр, В. В. Кириченко. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. – 190 с.
8. Монастирський Г. Л. Теорія організації: підручник. [Електронний ресурс] / Г. Л. Монастирський. – Тернопіль: ТНЕУ, 2014. – 288 с. Режим доступу: http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/800/1/Theory_organiz.pdf
9. Белова В. В. Міжнародні тенденції розвитку педагогічного менеджменту (кінець XIX – XX ст.). [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.sworld.com.ua/simpoz4/130.pdf>
10. Опачко М. В. Дидактичний менеджмент у методичній підготовці вчителя фізики: роль і місце. – [Електронний ресурс] / М. В. Опачко. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/natural/Nvuu/Ped/2008_14/opachko.pdf
11. Коломінський Н. Л. Психологія менеджменту в освіті. / Н. Л. Коломінський. – К.: МАУП, 2000. – 286 с.

Отримано: 04.05.2016

УДК 377.35:378 (477)

Загородня А.А. °

Міжрегіональна Академія управління персоналом, кандидат педагогічних наук, професор кафедри професійної освіти та управління навчальним закладом

МОДЕЛІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ГАЛУЗІ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ

У статті розглянуто модель професійної підготовки майбутніх фахівців економічної галузі у вищих навчальних закладах України. Наведено інформацію щодо тлумачення понять «модель» та «моделювання» з огляду філософії, психології, педагогіки. Розкрито мету, завдання, функції, принципи, компоненти моделювання.

Ключові слова: модель, моделювання, майбутній фахівець економічної галузі, вищий навчальний заклад.

В статье рассмотрена модель профессиональной подготовки будущих специалистов экономической области в высших учебных заведениях Украины. Представлена информация относительно толкования понятий «модель» и «моделирование» с точки зрения

философии, психологи, педагоги. Раскрыты цели, задачи, функции, принципы, компоненты моделирования.

Ключевые слова: *модель, моделирование, будущий специалист экономической области, высшее учебное заведение.*

The study considers the model of professional training of future specialists in the field of economic higher educational institutions of Ukraine. The information is presented regarding the interpretation of the concepts of "model" and "modeling" from the point of view of philosophy, psychology, pedagogy. The goals, objectives, functions, principles, modeling, components are disclosed.

Keywords: *model, modeling, future specialist economic field, a higher education institution.*

Актуальність. Проблема пошуку оптимальної структури моделі майбутнього фахівця, моделювання освітнього процесу у різних типах вищих навчальних закладів щодо підготовки фахівців економічної галузі набуває все більшої актуальності саме в період формування та розвитку ступеневої освіти, підготовки фахівців у відповідності з освітньо-кваліфікаційними характеристиками та формування професійних компетентностей у межах Національної рамки кваліфікацій та регіональних стандартів фахівців конкретної галузі.

Аналіз джерел. Для педагогіки вищої школи проблема розробки моделі фахівця не нова, їй присвячені дослідження таких авторів, як: Т.Б. Поясок [13], В.Ю. Стрельников [15], О.І. Андрусь [1], Т.І. Коваль [9], Л.І. Бондарєва [5], Н.І. Мачинська [12]. Моделі даних авторів ґрунтуються на системно-структурному, програмно-цільовому, професійно-діяльнісному, професійно-особистісному, особистісно-орієнтованому та компетентнісному підходах. Аналіз науково-педагогічних досліджень вказує на те, що існуючі моделі включають як особистісні якості, якими повинен володіти майбутній фахівець, так і визначають дієві механізми їх формування.

Мета статті - розглянути особливості процесу моделювання професійної підготовки майбутніх фахівців економічної галузі у вищих навчальних закладах України.

Виклад основного матеріалу. Поняття «модель» – це речова, знакова або уявна (мислена) система, що відтворює, імітує, відображає принципи внутрішньої організації або функціонування, певні властивості, ознаки та характеристики об'єкта дослідження. Термін модель походить від латинських слів «modus, modulus», які означають міра, образ, спосіб. Розрізняють фізичні, математичні педагогічні та інші моделі. Спираючись на дане визначення, слід зазначити, що дидактичне моделювання розглядається як система дій, що забезпечує адекватне засвоєння (розуміння) модельованих властивостей, зв'язків і відношень пізнаваного і перетворюваного об'єкта (природного чи соціокультурного). Дидактичні моделі у процесі навчання відіграють особливу роль, тому що вони створені відповідно до логіки предмета навчання й можливостей суб'єкта, тобто того, кого навчають [13, с. 67-69].

Модель – специфічний об'єкт, створений з метою одержання і/або зберігання інформації у формі уявного образу, опису знаковими засобами (формулами, графіками і т.п.) або матеріального предмета, що відображає властивості, характеристики та зв'язки об'єкта-оригінала довільної природи, які є істотними для вирішення суб'єктом (людиною) певного завдання [4, с.186].

У філософському розумінні під поняттям «модель» розуміють умовний образ, зображення, схему, опис тощо. Разом з тим на певних етапах розвитку суспільства моделями стали вважати зображення систем, явищ або процесів, які вивчаються за допомогою систем, явищ або процесів іншої природи, іноді навіть уявних. Метод моделювання є методом дослідження властивостей певного об'єкта (оригіналу) за допомогою вивчення властивостей іншого об'єкта (моделі), який є зручнішим для дослідження і знаходиться у певній відповідності до першого об'єкта (оригіналу) [14, с.4].

Моделювання в психологічній літературі визначається як вивчення психічних функцій, психічних процесів за допомогою математичних моделей. В цьому розумінні моделі інтерпретуються як знаки, індекси, об'єкти, які репродукують ознаки моделі, суб'єкта, оригіналу, для конкретної перевірки теоретично-істинних уявлень в різних сферах пізнання [17, с.367].

Науковець В.І. Загвязинський пропонує декілька видів моделей [7, с.8]: повністю або переважно описова (найчастіше це текст, що розкриває принципи перетворення, його етапи та технології, зв'язку між проблемою, змістом, способами його трансформації і результатами); структурна (виявляється склад, ієрархія елементів системи); функціональна або функціонально-динамічна (переважно використовуються схеми і порівняльні таблиці, розкриваються зв'язки між елементами, способи функціонування системи); евристична (дає можливість виявити нові зв'язки і залежності); інтегративна, змішана, що включає в себе компоненти декількох або всіх видів моделей.

Безпосереднє вивчення моделі об'єкта пов'язано з певними труднощами, зокрема, фінансового або технічного характеру. Т.В. Іванова вважає, що умовно всі моделі можна поділяти на три види: фізичні (що мають схожість з оригіналом); предметно-математичні (їх природність відрізняється від прототипу, але можливо математичний опис поведінки оригіналу); логіко-семіотичні (конструюються із спеціальних знаків, символів і структурних схем). Між названими типами моделей немає жорстких меж. Педагогічні моделі, переважно, належать до другої і третьої груп перерахованих видів [8, с. 86]. Як зазначає О.В. Кустовська, модель будується для того, щоб відобразити характеристики об'єкта (елементи, взаємозв'язки, структурні та функціональні властивості), суттєві з точки зору мети дослідження [11, с. 48].

На думку Т.Г. Атаманової, модель підготовки фахівця повинна бути фундаментальною, інтегративною та модернізаційною одночасно [3, с. 3]. Саме тому вважаємо, що вагомими характеристиками економічної освіти є складність теоретичної підготовки майбутнього фахівця економічної галузі, і високий рівень його практичної готовності, що охоплює вміння налагодити

відповідний виробничий процес, поєднати воедино економічні, організаційно-управлінські та виробничі функції. Дослідники стверджують, що поняття моделі принципово і суттєво ширше: функції моделі може виконувати не тільки спеціально створений експериментальний пристрій, але й явище, яке спостерігається, і символічне (знакове) описання оригіналу (текстове описання, математичне рівняння, креслення, схема тощо), і уявний образ. Тому у загальному випадку модель – це явище, технічний засіб, знакове утворення або інший умовний образ, що знаходиться у певній відповідності (схожості, подібності) до об'єкта-оригіналу, який вивчається. Модель може замінити оригінал у процесі дослідження, надаючи про нього необхідну інформацію [52, с.5].

Ряд науковців (Н.П. Волкова, О.Б. Тарнопольський), досліджуючи проблеми моделей та моделювання у педагогіці вищої школи, звертають увагу на різні тлумачення поняття «модель» зарубіжними дослідниками [6, с. 7-9], які ми систематизували у вигляді таблиці «1.1.»

Таблиця 1.1. - Підходи до визначення поняття «модель»

№ з/п	Визначення	Автор
1	Певне відображення, образ реального об'єкта, що має певну схожість із ним в якихось відношеннях	О.М. Моїсєєв
2	Структури зі спрощенням і перекручуванням, які відображають оригінал – його структуру і функції; ступінь спрощення (схематизації) оригіналу – об'єкта моделювання	М.М. Амосов
3	Штучно створений об'єкт у вигляді схеми, фізичних конструкцій, знакових форм або формул, який, будучи подібним до досліджуваного об'єкта (або явища) Відображає і відтворює в більш простому й узагальненому вигляді структуру, властивості, взаємозв'язок і відношення між елементами цього об'єкта	О.М. Дахін
4	Уявлювальна або матеріально реалізована система, яка відображає або відтворює об'єкт дослідження, а отже, здатна, змінити його так, що її вивчення дасть нам нову інформацію про об'єкт	В.О. Штофф

Таким чином, дані поняття пропонують відображення фактів, речей та відносин у певній галузі знання у вигляді більш простою, більш наочної матеріальної структури.

Як зазначають дослідники, модель підготовки майбутнього фахівця повинна бути ефективною. Випускники вищих навчальних закладів з одного боку, мають окупити себе, а з другого – досягти необхідного статусу як у

соціальної, так і в матеріальній сферах. Найбільш вагомими характеристиками ефективності дослідники вважають: професійний менеджмент і самоменеджмент [3, с.4]; людиновідповідність моделі підготовки майбутнього фахівця [16].

Таким чином, ми пропонуємо декілька визначень поняття «модель»: 1) аналітичний або графічний опис розглянутого процесу; 2) штучно створений об'єкт у вигляді схеми, фізичних конструкцій, знакових форм або формул, який, будучи подібний до досліджуваного об'єкта (або явища), відображає і відтворює в більш простому вигляді структуру, властивості, взаємозв'язки та відносини між елементами цього об'єкта; 3) в контексті нашого дослідження – це система підготовки майбутніх фахівців економічної галузі. Процес побудови моделі називають моделюванням. Спираючись на визначення поняття «модель», слід зазначити, що моделювання – це процес ідеалізації реального об'єкта з виділенням певних характеристик (суттєвих сторін чи аспектів) з метою його вивчення.

Також процес (метод) моделювання дослідниками трактується як побудова (або вибір) і вивчення такого об'єкта будь-якої природи (моделі), що здатний замінити собою досліджуваний об'єкт (оригінал) і вивчення якого дає нову інформацію про досліджуваний об'єкт. Моделювання як ґносеологічна категорія має виключно змістовий характер, характеризує один з найважливіших шляхів (прийомів, способів, методів) людського пізнання взагалі [14, с.4]; універсальний метод пізнання, що є невід'ємною складовою вирішення будь-якої соціально-педагогічної задачі; метод, що передбачає: об'єкт вивчається не безпосередньо, а шляхом дослідження іншого об'єкта, який в певному відношенні є аналогом першого; саме у контексті даного визначення, модель – це певний умовний образ об'єкта дослідження, котрий замінює останній і перебуває з ним у такій відповідності, яка дозволяє отримати нове знання [2, с.71].

Оскільки сам процес підготовки майбутніх фахівців не може бути безпосередньо предметом теоретичного вивчення, то, уявивши його як ідеальну модель, маємо можливість переносити виявлені відносини на ізоморфні зв'язки в реальному об'єкті й одержувати нові знання про сам об'єкт. Отже, моделювання в ґносеологічному плані виконує такі функції: теоретичну – як специфічний образ дійсності (її моделі), практичну – як знаряддя наукового експерименту і формувальну – як прообраз майбутнього стану об'єкта.

Завданням моделювання, на думку М.В. Артюшиної, є вираження змістовних компонентів інноваційно-зорієнтованої психолого-педагогічної підготовки майбутніх фахівців та зображення їх функціональних зв'язків. За типом розроблена модель є знаковою, оскільки будується на використанні засобів схематичного зображення, та структурно-функціональною, оскільки відображає компоненти системи психолого-педагогічної підготовки та функціональні зв'язки між ними. Об'єктом моделювання при цьому виступає система психолого-педагогічної підготовки, побудована у вигляді процесу її реалізації. Психолого-педагогічну підготовку студентів, загалом, можна визначити як процес становлення психолого-педагогічної компетентності

майбутнього фахівця в плані доповнення і збагачення фахової діяльності психолого-педагогічними аспектами. У процесі психолого-педагогічної підготовки має не тільки забезпечуватись інтенсивний розвиток професійно значущих особистісних властивостей майбутніх фахівців, а й закладатись основи їх ефективного професійного вдосконалення [2, с.71].

Як зазначає В.Ю. Стрельников модель рівнів професійної підготовленості бакалаврів економіки, має вигляд спіралі, що розкручується у тривимірному просторі, векторами якої є особистісні смисли, професійний розвиток, креативність, що дає змогу перевірити професійну підготовленість цієї категорії фахівців за показниками критеріїв особистісної спрямованості, особистісних мотивів, суб'єктності, професійної компетентності, у тому числі професійно важливих рис характеру, психофізіологічних якостей, креативних умінь і є основою для проектування змісту їхньої підготовки і перевірки якості проекрованої дидактичної системи. Розроблена автором модель характеризується трьома рівнями – «мінімальний», «генеральний», «високий», домінування одного з яких свідчить про ступінь творчості студента і потенціал самореалізації в майбутньому [15, с.28].

Модель засвоєння бази економічних знань у контексті підготовки фахівців економічної галузі розробила Г.О. Ковальчук. Дослідниця виокремлює декілька рівнів засвоєння елементів бази знань: початковий – понятійний (фактологічний), репродуктивний, алгоритмічно-дійовий (умовно-професійний), творчий (професійний). До кожного рівня автором визначена мета засвоєння елементів бази знань, запропонований перелік організаційних форм і методів роботи, розроблені форми та методи контролю рівня сформованості умінь [10, с.222]. Модель організації модульного навчання економічних дисциплін у технічних університетах, яка включає нормативну, цільову та організаційно-процесуальну компоненти, запропоновано О.І. Андрусь. Нормативна компонента моделі характеризує зміст економічної підготовки відповідно до вимог галузевих стандартів вищої освіти. Цільова компонента моделі відображає пізнавальні, виховні та розвивальні цілі організації модульного навчання економічних дисциплін. Організаційно-процесуальна компонента моделі відображає етапи організації модульного навчання економічних дисциплін у технічних університетах [1, с. 9].

Дослідник Т.І. Коваль апробувала модель професійної підготовки з інформаційних технологій майбутніх менеджерів-економістів у вищих навчальних закладах, яка включає мотиваційний, організаційно-методичний, когнітивний та професійно-діяльнісний компоненти. Мотиваційний компонент характеризується системою показників, серед яких домінуючими у студентів мають стати мотиваційні чинники неперервного учіння з інформаційних технологій. Організаційно-методичний компонент відображає організаційно-методичні умови формування готовності майбутніх менеджерів-економістів до професійної інформаційно-комп'ютерної діяльності. Когнітивний компонент – взаємопов'язані етапи (адаптивно-професійний, професійно-розвивальний, професійно-продуктивний, професійно-дослідницький) реалізації процесу навчання з інформаційних технологій майбутніх

менеджерів-економістів у інформаційно-навчальному середовищі за індивідуальною траєкторією учіння. Професійно-діяльнісний компонент відображає поетапне формування у майбутніх менеджерів-економістів готовності до професійної інформаційно-комп'ютерної діяльності, до складових якої віднесено мотиваційну, когнітивну і професійно-діялісну, які є для них пріоритетними та проходять становлення впродовж усього терміну професійної підготовки з інформаційних технологій [9, с.21].

У контексті професійної підготовки майбутніх фахівців економічного профілю Л.І. Бондарева розробила та обґрунтувала практичну модель навчального тренінгу майбутніх менеджерів організацій в економічному університеті, що ґрунтується на професійних характеристиках менеджера організації (когнітивний і діяльнісний компоненти) і моделі викладача-тренера (психолого-педагогічний компонент). Розроблена модель визначає організаційно-педагогічні етапи розробки програми та методик проведення навчального тренінгу. Когнітивний і діяльнісний компоненти навчального тренінгу розробляються на основі типової професіограми і кваліфікаційної характеристики менеджера організації. Психолого-педагогічний компонент відображає вимоги до особистості викладача-тренера та його методичної підготовленості [5, с.11].

Висновки. Таким чином, у поняття «модель фахівця» різні вчені вкладають різний зміст. Більшість розробників цієї проблеми розуміють під моделлю фахівця описовий аналог, що відображає основні характеристики об'єкта, що вивчається, яким є узагальнений образ фахівця даного профілю, що не суперечить філософському визначенню моделювання. Модель, як існуючий навчально-виховний комплекс, удосконалюється на підставі вимог практики. Вимоги ж практики знаходять відображення у відомостях про діяльність фахівців, їх професійні якості тощо. Для забезпечення реалізації моделі майбутнього фахівця економічної галузі слід управляти цим процесом. Розв'язання цього питання потребує певного проектування й оцінювання відповідної моделі. З'ясовано, що педагогічне моделювання органічно пов'язане з педагогічним проектуванням і складає його частку. Тому під час управління будь-яким процесом у вищому навчальному закладі розробляються і ефективно використовуються як проекти, так і моделі, хоча найчастіше застосовується педагогічне проектування. Процес моделювання дає можливість виявити те, що в реальній дійсності приховано через завуальованість суті всього розмаїття та багатомірності явищ, відкриває нові властивості та можливості вдосконалення процесу професійної підготовки майбутніх фахівців.

Список використаних джерел:

1. Андрусь О.І. Організація модульного навчання економічних дисциплін у технічних університетах автореф. на здоб. канд. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Київ, 2010. – 21 с.
2. Артюшина М.В. Інноваційний підхід у викладанні психолого-педагогічних дисциплін у вищих закладах освіти України / М.В. Артюшина // ВІСНИК НТУУ-КПІІІ. Філософія. Психологія. Педагогіка. Випуск 3'2009, С.70-75. //

- Електронний ресурс: Режим доступу:
http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/natural/VKPI/FPP/2009-3-2/01_Artushko.pdf
3. Атаманова Т. Г. Философский анализ формирования модели подготовки современного специалиста / Т. Г. Атаманова // *Философия. Социология. Вестник КРСУ*. – 2013. – Т. 13, № 3. – С. 3–6.
 4. Бартенєва І.О. Педагогіка вищої школи: навч. посібник / І.О. Бартенєва, І.М. Богданова, І.В. Бужина та ін. – Одеса: ПДПУ імені К.Д. Ушинського. – 2002. – 344 с.
 5. Бондарєва Л.І. Навчальний тренінг як засіб професійної підготовки майбутніх менеджерів організацій в економічних університетах : автореф. на здоб. канд. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Київ, 2006. – 22 с.
 6. Волкова Н.П., Тарнопольський О.Б. Моделювання професійної діяльності у викладанні навчальних дисциплін у вишах : монографія / Н.П. Волкова, О. Б. Тарнопольський; ред.: О. Б. Тарнопольський; Дніпропетр. ун-т ім. А. Нобеля. – Дніпропетровськ: 2013. - 226 с.
 7. Загвязинский В.И. Моделирование в структуре социально-педагогического проектирования / В.И. Загвязинский // *Моделирование социально-педагогических систем: Материалы региональной научно-практической конференции(16-17 сентября 2004 г.)* / Гл. ред. А.К. Колесников; Отв. ред. И.П. Лебедева; Перм. гос. пед. ун-т. -Пермь, 2004. – 298 с.
 8. Іванова Т.В. Модель педагогічного менеджменту викладача непедагогічного профілю / Тетяна Вікторівна Іванова // *Естетика і етика педагогічної дії: зб. наукових праць, вип. 2*. – Київ-Полтава: 2011. - С. 82-91.
 9. Коваль Т.І. Теоретичні та методичні основи професійної підготовки з інформаційних технологій майбутніх менеджерів-економістів : автореф. на здоб.докт. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Київ, 2008. – 44 с.
 10. Ковальчук Г.О. Активізація навчання в економічній освіті: Навч. посібник / Галина Олександрівна Ковальчук – 2-ге вид., доп. – К.: КНЕУ, 2003. – 298 с.
 11. Кустовська О.В. Методологія системного підходу та наукових досліджень: курс лекцій / О.В. Кустовська. – Тернопіль : Економічна думка, 2005. – 124 с.
 12. Мачинська Н.І. Педагогічна освіта магістрантів вищих навчальних закладів непедагогічного профілю: монографія / Н.І. Мачинська, за ред. док. пед. наук, проф., член-кор. НАПН України С.О. Сисоєвої. – Львів: ДУВС, 2013. – 416 с.
 13. Поясок Т.Б. Система застосування інформаційних технологій у професійній підготовці майбутніх економістів: монографія / за ред. С.О.Сисоєвої // МОН України. АПН України. Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих. – Кременчук: ПП Щербатих О.В., 2009. – 348 с.
 14. Станжицький О.М. Основи математичного моделювання : Навчальний посібник / О.М. Станжицький, Є.Ю. Таран, Л.Д. Гординський – К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2006. – 96 с.
 15. Стрельников В.Ю. Теоретичні засади проектування професійно орієнтованої дидактичної системи підготовки бакалаврів економіки : автореф.

на здоб. докт. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Київ, 2007. – 42 с.

16. Хуторской А. В. Инновации в образовании: человекообразный ракурс : сб. науч. трудов / А. В. Хуторской. – М. : Эйдос, 2009. – С. 10–20.

17. Юрчук В.В. Современный словарь по психологии / В.В. Юрчук. – Минск: Лотос, 1998. –367 с.

Отримано: 26.03.2016

УДК 378.011.3-051:78 (043.3)

Люріна Т. І. °

Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького, кандидат педагогічних наук, професор, зав. кафедри початкової освіти

Мороз В. В.

Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького, кандидат педагогічних наук

ГОЛОВНІ АКЦЕНТИ У ЗМІСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ ДО РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ УЧНІВ

У статті розкриваються головні акценти у змісті підготовки майбутнього вчителя музики до розвитку творчого потенціалу учнів. Розглянуто психолого-педагогічні умови основних шляхів підвищення ефективності розвитку творчої особистості. Закцентовано увагу на розробці деяких аспектів методичної системи підготовки майбутнього учителя музики до розвитку творчого потенціалу учнів на основі розвитку необхідних якостей майбутнього вчителя та застосування технологій особистісно-розвивального спрямування на творчу музично-педагогічну діяльність педагога.

Ключові слова: майбутній учитель музики, якості вчителя, методичні основи підготовки вчителя, розвиток творчого потенціалу.

В статье раскрываются главные акценты в содержании подготовки будущего учителя музыки к развитию творческого потенциала учащихся. Рассмотрены психолого-педагогические условия основных путей повышения эффективности развития творческой личности. Акцентировано внимание на разработке некоторых аспектов методической системы подготовки будущего учителя музыки к развитию творческого потенциала учащихся на основе развития необходимых качеств будущего учителя и применения технологий личностно-